

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

XIII. Exemplo ostenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

tium sensus accessisset, impulissetque tergiverfantes.

XII. *Exemplo ostenditur.* Unum de multis produco, quem Spondanus exhibet ad annum 1402. Hominum nemo Roberti Scotiæ Regis filium Davidem virtute informare potuerat. Voluptatum amator, prodigus, honesti omnis negligens, inverecundus vitiorum jactator, minis juxta ac blanditiis flecti nescius, monitorum omnium contemptor, verbo scurræ purpuratus, spem omnem mentis melioris amiserat, nisi ingenium malis mollesceret, & annis mitesceret. Itaque parens, desperatâ curatione, eum longè ab se ablegat ad patruum, propè Caledonios montes in arce semota habitantem, commendatque, ut severè cohibeatur, donec ætas animum fortè mutaverit. Patruo jucunda fuit occasio tam prompta, & obvia, explendæ ambitionis suæ, quâ regnum jampridem devorârat, obstantesque sibi filios fratris tollere aliquâ de medio statuerat. Eum igitur in arctam validamque turrim compingit, secluso famu-

116 BONA VOLUNTAS
famulatio omni, appositisque circum ad
portas custodibus, qui accessum prohi-
berent, caverentque, ne cibi potusque
quidquam penetraret: sublato primoge-
nito, fratruelium aliorum caedem sibi fa-
cilem fore, paratumque regnum, arbi-
tratus. Ita fame enectus adolescens bre-
vi vitam amisit: alimentorum quidquam
inferre auso nemine, praeter foeminas
duas, puellam unam, alteram nutricem
rusticanam. Illam ferunt filiam fuisse
unius ex tyranni domesticis, & panis
frusta, inter reticulum capitis ac crines
abdita furtim ex contiguo horto, per
spiramenta, in carcerem demisisse. Haec,
via eadem, e mamillis lac per tubulum
distillabat in os captivi. Sed utraque,
paucis diebus deprehensa, extremo sup-
plicio luit, barbaram caritatis mercede.
Destitutum auxilio omni regium Princi-
pem miserrime periisse diceres. Sed
auxilio divino carebat, nisi humano ca-
ruisset: perditus erat, nisi sic perisset.
Compedito, squalido, languenti, sordi-
bus obsito, tenebris obruto, numen
affuit,

affuit, lumen in pectus infudit, vincula quibus animus tenebatur ostendit, vitæ antea actæ horrorem dedit, captivo corpore animam liberavit. Adeoque sua illi calamitas profuit, ut testandæ sanctimonix post mortem plurima miracula ad ejus tumulum, nam hunc patruus non inviderat, patrata perhibeantur: neque antè desisse, quàm Jacobus Scotiæ Rex, minor natu frater, movit in patrum parricidam, pœnasque de facinore expetiit. Numquid tibi de eo Principe dici posse videntur verba Paullini de Melania, viduâ sunul & orbâ, epist. 10. *Miser factus est, ut efficeretur beatus; percussus est, ut sanaretur?* Ita sunt filiorum Dei infortunia: seminatur calamitas, ut metatur fœlicitas: infliguntur vulnera, ut firmetur sanitas.